

съ сравнително малки размѣры, и че тѣзи комета дѣйствително обыкала около слънце-то почти въ тригодишенъ періодъ. Това откритіе възбудило силно любопытство, защото тука са прѣдставялъ прѣвъ примѣръ отъ комета съ късъ періодъ, и тогъ-часъ станѣли опытанія да са сравни и намѣри тожество-то на періоды-тѣ на обыкаліяне-то на този новъ членъ на слънчова-та система съ прѣдшествовавшы-тѣ му обыкаліянія. Олберъ опредѣлилъ тожество-то ѝ съ една комета, коя-то са появлала въ 1795 год. и въ послѣдствіе заключилъ, че видѣнна-та въ 1786 год. комета, надъ коя-то направили само двѣ наблюденія, обаче таквизи, по кои-то не могли да са исчислятъ элементы-тѣ ѝ, — не была друга освѣтъ новооткрыта-та планета. По този начинъ были получены наблюденія върху този любопытенъ прѣдмѣтъ за прѣвъ тридесять и три години назадъ и слѣдователно, кои-то обѣемали около десять нейны обыкаліянія. Този дългъ редъ наблюденія доставилъ данни за едно критическо разглеждане элементы-тѣ на орбита-та ѝ, и профессоръ Енке слѣдъ като ги разработилъ внимателно, дошелъ до таквось чудно заключеніе, че величина-та на орбита-та постъпенно са смалыва, че періодическо-то време става по-късо отъ едно обыкаліяне до друго, и че комета-та дохожда се по-близо и по-близо до слънце-то!

За да си даде смѣтка за това необыкновенно явленіе, ученный астрономъ, като исчерпалъ всички познаты причины, кои-то сѣществувать въ слънчова-та система, най-послѣ, слѣдъ дълго колебаніе, обявилъ теорія-та си за движеніе-то на тѣзи комета въ **съпротивляюща са срѣда**. Сѣществованіе-то на таквази срѣда было въ право противорѣчіе съ всички прѣты ученія въ астрономія-та; и за това астрономы-тѣ гледали на необходимостъ-та да прибѣгвать въ този случай къмъ нея съ силно недовѣріе. Енке, напротивъ, доказвалъ, че таквази срѣда могла да сѣществувать, и че тя, поради много голѣма-та си тѣнкость, макаръ и да нѣмала никакво чувствително вліяніе върху движенія-та на тѣжки-тѣ планеты, обаче могла твърдѣ значително да забавя вървежа на една облачна паробразна масса, каква-то несъмнѣнно была и тѣзи комета. Отъ това постоянно са смалывала центробѣжна-та сила и давала на централно-то притяженіе на слънце-то постоянно възрастающа сила, коя-то бы произвела сѣщо-то явленіе, кое-то са показало въ тѣзи комета.

Съ тѣзи възрѣнія, Енке прѣдказалъ ново-то появленіе на комета-та въ 1822 год. Поради голѣмо-то си южно склоненіе въ него време, тя была невидима за всички Европейскы наблюдатели, и само я наблюдавалъ Румкеръ, въ Параматта. Приближеніе-то на комета-та къмъ слънце-то до нѣкоя стъпень са потвърдило отъ тѣзи наблюденія; но невъзможно было да съгласять всички наблюденія съ хыпотеза-та за една срѣда съ дадена плътность. Завръщаніе-то на комета-та въ 1825 год. было неблагоприятно за рѣшеніе-то на въпроса, кой-то сега станѣлъ единъ отъ най-любопытны-тѣ въпросы.

Появленіе-то ѝ въ 1828—29 г. са очаквало съ много голѣмо неврѣніе както отъ привърженицы-тѣ, тѣй и отъ противницы-тѣ на нова-та теорія. Комета-та са завържила и преминѣла своя перихелій почти съгласно съ прѣдказанія-та; но противорѣчія-та съ всички теоріи отъ